

Pastoraal bezoek aan het aartsbisdom Milaan en zevende ontmoeting met gezinnen uit heel de wereld (1-3 juni 2012)

Eucharistieviering

Homilie van paus Benedictus XVI

Parco di Bresso

Zondag 3 juni 2012 - Hoogfeest van de Heilige Drieëenheid

*Geachte broeders,
Waarde autoriteiten,
Geliefde broeders en zusters,*

Wij beleven deze morgen een groots ogenblik van vreugde en gemeenschap, nu wij het eucharistisch offer vieren: een grote hier samengekomen menigte, verenigd met de opvolger van Petrus, bestaande uit gelovigen die uit vele landen afkomstig zijn. Zij biedt een veelzeggend beeld van de ene en universele Kerk, door Christus gegrondvest en vrucht van de zending die, zoals wij in het evangelie hebben gehoord, Christus aan zijn apostelen heeft toevertrouwd: op weg te gaan en alle volken tot leerlingen te maken, “door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest” (Mat. 28, 18-19). Ik groet met genegenheid en erkentelijkheid kardinaal Angelo Scola, aartsbisschop van Milaan, en kardinaal Ennio Antonelli, president van de Pauselijke Raad voor het Gezin, de belangrijkste organisatoren van deze zevende ontmoeting met gezinnen uit heel de wereld, evenals hun medewerkers, de hulpbisschoppen van Milaan en alle andere prelaten. Het verheugt mij alle autoriteiten, hier aanwezig, te begroeten. En een warm woord van welkom mijnerzijds is vandaag in het bijzonder gericht tot u, geliefde gezinnen! Dank voor uw deelname!

In de tweede lezing heeft de apostel Paulus ons eraan herinnerd dat wij bij het doopsel de Heilige Geest hebben ontvangen, die ons verenigt met Christus als broeders en zusters en ons als kinderen in relatie met de Vader brengt, zodat wij kunnen uitroepen: "Abba! Vader!" (Rom. 8, 15, 17). Op dat ogenblik is ons een kiem van nieuw, goddelijk leven geschonken, dat wij moeten doen groeien tot de definitieve voltooiing in de hemelse heerlijkheid; wij zijn leden geworden van de Kerk, Gods familie, "*sacrarium Trinitatis*" - zo definieert de heilige Ambrosius haar -, "het verenigde volk" - zo leert ons het Tweede Vaticaans Concilie - "dat deel heeft aan de eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest" (const. *Lumen gentium*, 4). Het liturgische hoogfeest van de Heilige Drieëenheid, dat wij vandaag vieren, nodigt ons uit om na te denken over dit mysterie, maar zet ons ook ertoe aan ons ervoor in te zetten de gemeenschap met God en onder elkaar te beleven naar het model van de goddelijke gemeenschap. Wij zijn geroepen de waarheden van het geloof aan te nemen en eensgezind over te dragen; de wederzijdse liefde en die jegens anderen te beleven door vreugde en leed samen te delen, door te leren om vergeving te vragen en deze te schenken, door de verschillende charisma's onder leiding van de herders tot hun recht te laten komen. In één woord: ons is de taak toevertrouwd kerkgemeenschappen op te bouwen die steeds meer familie zijn en in staat zijn de schoonheid van de Drieëenheid te weerspiegelen en niet alleen met het woord te evangeliseren, maar ook door, zo zou ik willen zeggen, "uitstraling", met de kracht van een doorleefde liefde.

Niet alleen de Kerk is geroepen om een beeld van de ene God in drie Personen te zijn, maar ook het gezin, dat is gebaseerd op het huwelijk tussen man en vrouw. Immers, in het begin "schiep God de mens als zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. God zegende hen en God sprak tot hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk'" (Gen. 1, 27-28). God heeft het menselijk wezen geschapen als man en vrouw, met een gelijke waardigheid, maar ook met eigen en complementaire kenmerken, opdat de twee een gave aan elkaar zouden zijn, elkaar tot hun recht zouden laten komen en een gemeenschap van liefde en leven tot stand zouden brengen. De liefde is datgene wat van de menselijke persoon het authentieke beeld van

de Drieëenheid, beeld van God maakt. Beste echtelieden, in het beleven van het huwelijk geeft u elkaar niet iets of de een of andere bezigheid, maar het hele leven. En uw liefde is vóór alles vruchtbaar voor uzelf, omdat u elkaars welzijn verlangt en verwezenlijkt door de vreugde van het ontvangen en geven te ervaren. Zij is vervolgens vruchtbaar in het edelmoedig en verantwoordelijk voortbrengen van kinderen, in de attente zorg voor hen en in een oplettende en wijze opvoeding. Zij is tenslotte vruchtbaar voor de maatschappij, omdat het gezinsleven de eerste en onvervangbare school is van de maatschappelijke deugden, zoals respect voor mensen, onbaatzuchtigheid, vertrouwen, verantwoordelijkheid, solidariteit, samenwerking. Beste echtelieden, zorgt voor uw kinderen en draagt in een wereld die wordt beheerst door de techniek, rustig en met vertrouwen op hen de redenen van het leven, de kracht van het geloof over, door hun hoge doeleinden voor ogen te houden en hen te steunen in hun broosheid. Maar ook jullie, kinderen, weet altijd een relatie van diepe genegenheid en attente zorg met jullie ouders te behouden, en laten ook de verhoudingen tussen broers en zussen een gelegenheid zijn om in liefde te groeien.

Gods plan met het menselijk paar vindt zijn volheid in Jezus Christus, die het huwelijk tot sacrament heeft verheven. Beste echtelieden, met een bijzondere gave van de Heilige Geest laat Christus u delen in zijn huwelijksliefde door u tot een teken te maken van zijn liefde voor de Kerk: een trouwe en totale liefde. Als u deze gave weet te aanvaarden door iedere dag met geloof uw “ja”, met de kracht die komt van de genade van het sacrament, te hernieuwen, zal ook uw gezin leven van de liefde van God naar het voorbeeld van de Heilige Familie van Nazareth. Beste gezinnen, vraagt in uw gebed vaak om de hulp van de Maagd Maria en de heilige Jozef, opdat zij u leren de liefde van God te aanvaarden, zoals zij deze hebben aanvaard. Uw roeping is niet gemakkelijk om te beleven, vooral vandaag, maar die van de liefde is een wonderbaarlijke werkelijkheid, het is de enige kracht die de kosmos, de wereld werkelijk kan veranderen. U hebt voor u het getuigenis van zoveel gezinnen die de wegen wijzen om in liefde te groeien: een voortdurende relatie met God onderhouden en deelnemen aan het kerkelijk leven, het

gesprek op gang houden, het standpunt van een ander respecteren, dienstbereid zijn, geduld hebben met de fouten van de ander, weten te vergeven en vergiffenis vragen, eventuele conflicten met wijsheid en nederigheid overwinnen, opvoedkundige standpunten op elkaar afstemmen, openstaan voor andere gezinnen, aandacht hebben voor de armen, verantwoordelijkheid dragen in de burgermaatschappij. Het zijn allemaal elementen die het gezin vormen. Beleeft deze moedig, in de zekerheid dat in de mate waarin u met de steun van de goddelijke genade de onderlinge liefde en die jegens allen beleeft, u een levende evangelie, een echte huiskerk zult worden (vgl. apost. exhort. *Familiaris consortio*, 49). Ik zou ook enkele woorden willen wijden aan de gelovigen die, ook al delen zij het onderricht van de Kerk over het gezin, zijn getekend door droevige ervaringen van mislukking en scheiding. Weet dat de paus en de Kerk u ondersteunen in uw moeilijkheden. Ik moedig u aan verenigd te blijven met uw gemeenschap, terwijl ik wens dat de bisdommen de juiste initiatieven ontplooien voor opvang en nabijheid.

In het boek Genesis vertrouwt God het menselijk paar zijn schepping toe om deze te verzorgen, te bewerken, te leiden naar zijn plan (vgl. I, 27-28; 2, 15). In deze aanwijzing van de Heilige Schrift kunnen wij de opdracht van man en vrouw lezen met God samen te werken om de wereld te veranderen door werk, wetenschap en techniek. Man en vrouw zijn evenbeeld van God ook in dit waardevolle werk, dat zij met dezelfde liefde moeten verrichten als de Schepper. Wij zien dat in de moderne economische theorieën vaak een utilitaristische opvatting overheerst betreffende werk, productie en markt. Gods plan en de ervaring zelf laten echter zien dat het niet de eenzijdige logica van het eigen nut en het maximale profijt is die kan bijdragen tot een harmonische ontwikkeling, tot het welzijn van het gezin en de opbouw van een rechtvaardige maatschappij, omdat zij een verbitterde concurrentie, sterke ongelijkheid, verval van het milieu, een run op verbruiksgoederen, onvrede in de gezinnen met zich meebrengt. Wat meer is, de utilitaristische mentaliteit neigt ertoe zich ook uit te strekken tot relaties tussen personen en relaties binnen de familie, door deze terug te brengen tot een wankele overeenkomst van individuele belangen en de hechtheid van de maatschappelijke structuur te ondermijnen.

Een laatste element. De mens is als beeld van God ook geroepen om te rusten en feest te vieren. Het scheppingsverhaal eindigt met de volgende woorden: “Op de zevende dag bracht God het werk dat Hij verricht had tot voltooiing. Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij verricht had. God zegende de zevende dag en maakte hem heilig” (Gen. 2, 2-3). Voor ons christenen is de feestdag de zondag, de dag van de Heer, het wekelijks Pasen. Het is de dag van de Kerk, de vergadering door de Heer samengeroepen rond de tafel van het Woord en het eucharistisch Offer, zoals wij dat vandaag doen om ons met Hem te voeden, in zijn liefde binnen te gaan en van zijn liefde te leven. Het is de dag van de mens en zijn waarden: gezelligheid, vriendschap, solidariteit, cultuur, contact met de natuur, spel, sport. Het is de dag van het gezin om met elkaar de zin van feest, ontmoeting, samen delen te beleven, ook in het deelnemen aan de Heilige Mis. Beste gezinnen, verliest ondanks het jachtige tempo van onze tijd de zin voor de dag van de Heer niet! Hij is als een oase waarin men halt kan houden om de vreugde van de ontmoeting te smaken en onze dorst naar God te lessen.

Gezin, werk, feest: drie gaven van God, drie dimensies van ons bestaan die een harmonische evenwicht moeten vinden. Het is belangrijk werktijden en behoeften van het gezin, beroep en vader- en moederschap, werk en feest met elkaar in overeenstemming te brengen om een maatschappij op te bouwen met een menselijk gezicht. Geeft hierin altijd de voorkeur aan de logica van het zijn boven die van het hebben: de eerste bouwt op, de tweede verwoest uiteindelijk. Men moet leren te geloven, vóór alles binnen het gezin, in de authentieke liefde, de liefde die van God komt en ons met Hem verenigt en juist daardoor “ons tot een wij’ maakt, die al onze verdeeldheid overwint en ons één laat worden, zodat God uiteindelijk ‘alles in allen’ (1 Kor. 15, 28) is (*Deus caritas est*, 18). Amen.

Benedictus XVI

© Copyright 2012 – Libreria Editrice Vaticana / Secretariaat RK Kerk in Nederland

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers